فقط برای امروز

۱۵ اردیبهشت

هر مسافتی

«...حاضر بودم تا برای پاک ماندن هر مسافتی را که لازم بود، طی کنم.»

کتاب پایه

تازه واردها می پرسند: «هر مسافتی؟» بازنگری دوران اعتیاد فعال خود در گذشته و مسافتی که برای نشئه ماندن مایل به طی آن بودیم، می تواند در توضیح این مسئله کمک کند. آیا مایل به طی مسافت های طولانی برای تهیه مواد بودیم؟ بله، معمولاً این طور بود. این بدین معناست که اگر ما به همان اندازه که نگران مصرف خود بودیم، درباره پاک ماندن نیز نگران باشیم، هر کاری را برای رساندن خود به جلسات امتحان می کنیم.

در دوران اعتیاد خود آیا اغلب کارهای احمقانه و نامعقولی را انجام نمی دادیم یا از مواد نامشخصی طبق راهنمایی دیگران استفاده نمی کردیم؟ پس چرا استفاده از راهنمایی را در دوران بهبودی بسیار دشوار می یابیم، خصوصاً وقتی این راهنمایی برای کمک به پیشرفت ما در نظر گرفته شده است؟ وقتی مصرف می کردیم آیا اغلب با نومیدی به نیروی برتر خود روی نمی گرداندیم و نمی گفتیم «لطفاً مرا از این مخمصه رهایی بخش!»؟ پس چرا درخواست کمک از خداوند را در دوران بهبودی خود دشوار می یابیم؟

در دوران مصرف معمولاً وقتی نوبت یافتن راه ها و روش هایی برای تهیه مواد مخدر بیشتر می رسید، ذهن روشنی داشتیم. اگر می توانیم همین اصل روشن بینی را در بهبودی خود به کار گیریم، شاید از اینکه چگونه به راحتی شروع به فراگیری برنامه NA کرده ایم، متعجب شویم. اغلب گفته می شود بهترین فکر ما، ما را به اتاق های معتادان گمنام کشاند. اگر مایل به طی هر مسافت، پیروی از راهنمایی ها و حفظ روشن بینی هستیم، می توانیم پاک بمانیم.

فقط برای امروز: برای پاک ماندن مایل به طی هر مسافتی هستم.
هر قدر که لازم است برای استفاده از راهنمایی، روشن بین و آماده می شوم.